Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PAOLO MENGOZZI
της 26ης Ιουλίου 2017 [1]

Υπόθεση C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
κατά

Giant (China) Co. Ltd

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Κανονισμός (ΕΕ) 502/2013 – Εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 18, παράγραφος 1 – Συνεργασία – Έννοια του όρου "απαραίτητες πληροφορίες" – Αίτημα ατομικής μεταχειρίσεως – Κίνδυνος καταστρατηγήσεως»

I. Εισαγωγή

1. Η παρούσα υπόθεση αφορά αίτηση αναιρέσεως, υποβληθείσα από την European Bicycle Manufacturers Association (στο εξής: EBMA), ένωση εκπροσωπούσα συμφέροντα των Ευρωπαίων κατασκευαστών ποδηλάτων. Με την αίτησή της αναιρέσεως, η EBMA ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Νοεμβρίου 2015, Giant (China) κατά Συμβουλίου [2] (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 502/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013 [3] (στο εξής επίδικος κανονισμός), καθόσον αφορά τον Κινέζο κατασκευαστή ποδηλάτων Giant (China) Co. Ltd. (στο εξής: Giant).

2. Η EBMA, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής, από κοινού: θεσμικά όργανα), αμφισβητεί κατ' ουσίαν την κρίση που συνήγαγε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά την οποία κανένα από τα στοιχεία που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο δεν της δίνει τη δυνατότητα να αρνηθεί, στο πλαίσιο του επίδικου κανονισμού, να εφαρμόσει ατομικό δασμό αντιντάμπινγκ στην Giant.

3. Η παρούσα υπόθεση παρέχει στο Δικαστήριο την ευκαιρία να προβεί σε διευκρινίσεις ως προς την εφαρμογή του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [4] (στο εξής: βασικός κανονισμός), διάταξη που ρυθμίζει την έλλειψη συνεργασίας των ενδιαφερομένων μερών στις έρευνες αντιντάμπινγκ και, ειδικότερα, ως προς τον όρο «απαραίτητες πληροφορίες», όπως αυτός προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 T-425/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:896.

3 Κανονισμός για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 990/2011 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ύστερα από ενδιάμεση επανεξέταση κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ 2013, L 153, σ. 17).

4 ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22. Κατά τον χρόνο της έρευνας στην παρούσα υπόθεση, οι διατάξεις για τη θέσπιση μέτρων αντιντάμπιγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιέχονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009.

II. Το νομικό πλαίσιο

4. Το άρθρο 2, παράγραφοι 8 και 9, του βασικού κανονισμού που αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής προβλέπει τα εξής:

«8. Ως τιμή εξαγωγής θεωρείται η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του προϊόντος κατά την πώλησή του προς εξαγωγή από τη χώρα εξαγωγής στην Κοινότητα.

9. Όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν προκύπτει ότι η τιμή εξαγωγής δεν είναι δυνατό να ληφθεί ως αξιόπιστη βάση εξαιτίας κάποιου συνδέσμου ή συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου, η τιμή εξαγωγής είναι δυνατό να κατασκευάζεται με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το προϊόν δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία εισήχθη, με οποιαδήποτε εύλογη βάση.»

5. Το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

[…]

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

[…]»

III. Το ιστορικό της διαφοράς και ο επίδικος κανονισμός

A. Η διαδικασία η οποία κατέληξε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού

6. Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται λεπτομερώς στις σκέψεις 1 έως 25 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις οποίες και παραπέμπω. Για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας, υπενθυμίζω απλώς ότι, στις 9 Μαρτίου 2012, η Επιτροπή ανακοίνωσε την αυτεπάγγελτη έναρξη ενδιάμεσης επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που επέβαλε (και επανεξέτασε επανειλημμένως) επί των εισαγωγών στην Ένωση ποδηλάτων καταγωγής Κίνας[5].

7. Μεταξύ των ομίλων των Κινέζων κατασκευαστών-εξαγωγέων που δήλωσαν ότι πραγματοποίησαν εξαγωγές προς την Ένωση κατά τη διάρκεια της έρευνας (μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 31ης Δεκεμβρίου 2011) περιλαμβανόταν ο όμιλος στον οποίο ανήκει η Giant (στο εξής: όμιλος Giant).

5 Βλ., για περισσότερες λεπτομέρειες, σκέψεις 2 έως 8 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

8. Μία από τις εταιρίες του ομίλου Giant ήταν η εταιρία Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (στο εξής: GP), κοινοπραξία του ομίλου Giant και της Jinshan Development and Construction (στο εξής: Jinshan)[6]. Δεδομένου ότι η GP έπαυσε κάθε δραστηριότητα τον Σεπτέμβριο του 2011 και βρισκόταν υπό εκκαθάριση, ο όμιλος Giant ζήτησε από την Επιτροπή να εξαιρεθεί από την έρευνα.

9. Στις 15 Μαΐου 2012, η Επιτροπή απέστειλε στην Giant το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος οικονομίας της αγοράς (στο εξής: καθεστώς ΚΟΑ), σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Την πληροφόρησε επίσης ότι, εάν επιθυμούσε να υπαχθεί σε καθεστώς ΚΟΑ, κάθε μία από τις συνδεδεμένες εταιρίες που είναι εγκατεστημένες στην Κίνα έπρεπε να συμπληρώσει έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ, συμπεριλαμβανομένης της GP, δεδομένου ότι η εταιρία αυτή κατασκεύαζε ποδήλατα και ήταν ο μεγαλύτερος εξαγωγέας του ομίλου Giant προς την Ένωση κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της έρευνας.

10. Στο πλαίσιο ανταλλαγής αλληλογραφίας κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή, κατ' ουσίαν, πληροφόρησε την Giant ότι εκτιμούσε ότι, μέσω της GP, ο όμιλος Giant συνδεόταν με τον όμιλο στον οποίο ανήκε η Jinshan (στο εξής: όμιλος Jinshan), του οποίου οι κυριότερες επενδύσεις αφορούσαν την κατασκευή και την πώληση ποδηλάτων. Επομένως, κατά την Επιτροπή, η Giant έπρεπε επίσης να επιστρέψει το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ και τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για τις οντότητες που ανήκαν στον όμιλο Jinshan. Η Επιτροπή πληροφόρησε την Giant ότι, ελλείψει παροχής των εν λόγω πληροφοριών και προσκομίσεως των ερωτηματολογίων, θα εφάρμοζε το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού και θα απέρριπτε την αίτηση αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ που υποβλήθηκε από τον όμιλο Giant[7].

11. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Giant υπέβαλε τα έντυπα αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ για έξι εταιρίες που ανήκαν στον όμιλό της, μεταξύ των οποίων η GP, και στη συνέχεια απέστειλε τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για έντεκα εταιρίες του ομίλου της, μεταξύ των οποίων η GP, που συμμετείχαν στην παραγωγή και στην εξαγωγή του σχετικού προϊόντος, καθώς και για έξι θυγατρικές πωλήσεων εγκατεστημένες στο έδαφος της Ένωσης. Τόνισε πάντως, επανειλημμένως, ότι, λόγω του ότι συνδεόταν μόνον εμμέσως με την Jinshan μέσω της GP, δεν ήταν υποχρεωμένη ούτε είχε τη δυνατότητα να υποβάλει αίτηση αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ και να συμπληρώσει το ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για την Jinshan και τις θυγατρικές της[8].

12. Στις 23 Οκτωβρίου 2012, η Επιτροπή πληροφόρησε την Giant ότι, μη έχοντας λάβει την αίτηση αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ για τις εταιρίες που ανήκουν στον όμιλο Jinshan, της ήταν αδύνατο να εξετάσει επί της ουσίας την αίτηση αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να εφαρμόσει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και να μη λάβει υπόψη το σύνολο των πληροφοριών τις οποίες προσκόμισε η Giant σχετικά με την αίτησή της αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ.

13. Στις 21 Μαρτίου 2013, η Επιτροπή πληροφόρησε την Giant ότι είχε την πρόθεση να εφαρμόσει το εν λόγω άρθρο 18, παράγραφος 1, και να συναγάγει τα συμπεράσματά της με βάση τα στοιχεία που είναι επίσης διαθέσιμα για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, δεδομένου ότι, ελλείψει πλήρων πληροφοριών για όλα τα συνδεδεμένα μέρη με την GP, ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν κατάλληλοι και αξιόπιστοι υπολογισμοί περί της τιμής εξαγωγής και, επομένως, να καθορισθεί ατομικό περιθώριο αντιντάμπινγκ για την GP και, ως εκ τούτου, για τον όμιλο Giant στο σύνολό του.

6 Βλ. σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στην οποία περιγράφεται λεπτομερώς η δομή του ελέγχου της GP.

7 Βλ. σκέψεις 15 και 17 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

8 Βλ. σκέψεις 16, 18 έως 20, 22 και 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Β. Ο επίδικος κανονισμός

14. Στις 5 Ιουνίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό. Με τις αιτιολογικές σκέψεις 63 και 64 του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο απέρριψε την υποβληθείσα από τον όμιλο Giant αίτηση αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ, λόγω του ότι η απάντησή του στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών της Επιτροπής ήταν ανεπαρκέστατη. Το Συμβούλιο επισήμανε ότι η άρνηση της Giant να παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τη δομή του ομίλου της είχε ως συνέπεια την εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και την απόρριψη της εν λόγω αιτήσεως.

15. Εν συνεχεία, στις αιτιολογικές σκέψεις 131 έως 141 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο επισήμανε επίσης ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού εφαρμόσθηκε για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής της Giant.

16. Το Συμβούλιο εξέθεσε ότι η Giant αρνήθηκε να παράσχει στις υπηρεσίες της Επιτροπής τις απαραίτητες πληροφορίες για τη δομή του ομίλου και ουσιώδεις πληροφορίες για την παραγωγή, τον όγκο των πωλήσεων και τις τιμές εξαγωγής προς την Ένωση του οικείου προϊόντος που πραγματοποίησε ο όμιλος Jinshan κατά τη διάρκεια της έρευνας. Η έρευνα επιβεβαίωσε ότι μια θυγατρική του ομίλου Giant -ήτοι η GP- ήταν συνδεδεμένη, μέσω κοινής μετοχικής δομής και στενών διαρθρωτικών και διευθυντικών σχέσεων, με τον όμιλο Jinshan και ότι αυτός συμμετείχε στην παραγωγή και στις πωλήσεις του οικείου προϊόντος στην Κίνα. Λόγω μη επιστροφής του εντύπου αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ και μη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για τις εταιρίες που ανήκαν στον όμιλο Jinshan, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να προσδιορίσει σε ποιο βαθμό η παραγωγή και οι πωλήσεις του οικείου προϊόντος του ομίλου αυτού είχαν επίπτωση στον καθορισμό της τιμής εξαγωγής για τον όμιλο GP και, κατά συνέπεια, για την Giant ως όμιλο. Επομένως, κατά το Συμβούλιο, ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν πλήρεις και αξιόπιστοι υπολογισμοί για την τιμή εξαγωγής και να καθορισθεί ένα ατομικό περιθώριο για την GP και, ως εκ τούτου, για τον όμιλο Giant στο σύνολό του [9].

17. Σε απάντηση στο επιχείρημα της Giant ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος καταστρατηγήσεως ενδεχομένων μέτρων αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι η GP, η οποία αποτελούσε τον μόνο σύνδεσμο μεταξύ των δύο ομίλων, ειχε παύσει κάθε δραστηριότητα τον Σεπτέμβριο του 2011, το Συμβούλιο τόνισε ότι, όταν τελείωσε η έρευνα, η GP εξακολουθούσε να υφίσταται ως οντότητα και ότι, κατά συνέπεια, η παραγωγική δραστηριότητα θα μπορούσε να επαναληφθεί ανά πάσα στιγμή στο μέλλον [10].

18. Επομένως, ο επίδικος κανονισμός διατήρησε για την Giant τον συντελεστή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ 48,5 % που εφαρμόζεται σε όλους τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς οι οποίοι δεν έτυχαν ατομικής μεταχειρίσεως.

IV. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

19. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Αυγούστου 2013, η Giant άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού. Προς θεμελίωση της προσφυγής της, η Giant προέβαλε οκτώ λόγους ακυρώσεως. Ωστόσο, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε μόνον τρεις λόγους αναιρέσεως [11].

9 Βλ. αιτιολογικές σκέψεις 131 έως 135 του επίδικου κανονισμού.

10 Βλ. αιτιολογική σκέψη 137 του επίδικου κανονισμού.

11 Πρόκειται, αφενός, για το πρώτο σκέλος του τρίτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως και, αφετέρου, για τον έβδομο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η Giant ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Βλ., λεπτομερέστερα, σκέψεις 46 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

20. Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε την ατομική μεταχείριση στην Giant, στηριζόμενο σε δύο στοιχεία: αφενός, την έλλειψη πλήρων πληροφοριών ως προς όλα τα συνδεδεμένα με την GP μέρη –ειδικότερα, τις εταιρίες του ομίλου Jinshan–, όπερ καθιστούσε, κατά την κρίση του, αδύνατο να καθορισθεί η τιμή εξαγωγής του ομίλου Giant και, επομένως, ένα ατομικό περιθώριο αντιντάμπινγκ για τον όμιλο αυτόν· αφετέρου, την ύπαρξη εγγενούς κινδύνου καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει κατ' αρχάς τους λόγους ακυρώσεως που αφορούν τις δύο αυτές πτυχές.

21. Όσον αφορά την πρώτη πτυχή, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, βάσει των παρασχεθεισών από την Giant πληροφοριών, το Συμβούλιο διέθετε τις απαραίτητες πληροφορίες για τον υπολογισμό αξιόπιστης τιμής εξαγωγής για τον όμιλο Giant και, συνεπώς, για να ορισθεί ένα περιθώριο ντάμπιγκ και ατομικός δασμός αντιντάμπινγκ για τον όμιλο αυτόν. Επομένως, κατά το Γενικό Δικαστήριο, το Συμβούλιο κακώς εφάρμοσε το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στην Giant και στήριξε τα συμπεράσματά του όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής του ομίλου με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία [12]. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο για να υποστηρίξει ότι, κατά τη διαδικασία, η Giant είχε παράσχει αναληθείς ή παραπλανητικές πληροφορίες [13].

22. Όσον αφορά τη δεύτερη πτυχή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης περιπτώσεως, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεσθεί κίνδυνο καταστρατηγήσεως για να δικαιολογήσει άρνηση εφαρμογής ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ στην Giant [14].

23. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι κανένα από τα στοιχεία που επικαλέσθηκε το Συμβούλιο δεν του παρείχε τη δυνατότητα να αρνηθεί το ευεργέτημα της ατομικής μεταχειρίσεως στην Giant και, κατά συνέπεια, ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό όσον αφορά αυτόν τον παραγωγό-εξαγωγέα, χωρίς να εξετάσει τους άλλους προβληθέντες από την Giant λόγους ακυρώσεως.

V. Αιτήματα των διαδίκων

24. Με την αίτησή της αναιρέσεως, η EBMA ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να κρίνει την υπόθεση επί της ουσίας και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να κρίνει αυτό επί της ουσίας της προσφυγής ακυρώσεως. Η EBMA ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να καταδικάσει την Giant στα δικαστικά έξοδα της αναιρέσεως και της παρεμβάσεώς της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

25. Η Giant ζητεί από το Δικαστήριο να κρίνει την αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη και/ή προδήλως αβάσιμη και, κατά συνέπεια, να την απορρίψει στο σύνολό της με αιτιολογημένη διάταξη, εν πάση δε περιπτώσει να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη και/ή αβάσιμη και να καταδικάσει την EBMA στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

26. Με τα υπομνήματά τους επί της αιτήσεως αναιρέσεως, υποβληθέντα βάσει του άρθρου 172 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να κρίνει την υπόθεση επί της ουσίας και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να κρίνει αυτό επί της ουσίας της προσφυγής ακυρώσεως. Τέλος, ζητούν να καταδικάσει την Giant στα δικαστικά έξοδα, στα οποία υποβλήθηκαν τα εν λόγω δύο θεσμικά όργανα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

12 Σκέψεις 56 έως 70 και 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

13 Σκέψεις 71 έως 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

14 Σκέψεις 79 έως 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

VI. Ανάλυση

27. Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η EBMA προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως, με τους οποίους συντάσσονται το Συμβούλιο και η Επιτροπή.

28. Οι δύο πρώτοι λόγοι, που πρέπει να συνεξετασθούν, αντλούνται από πλείονα νομικά σφάλματα κατά την εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, η EBMA προσάπτει επίσης στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπερέβη την εξουσία του δικαστικού ελέγχου του. Με τον τρίτο λόγο, η EBMA υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικά σφάλματα εξετάζοντας την απουσία κινδύνου καταστρατηγήσεως.

A. Επί του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

1. Σύνοψη της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

29. Με τους δύο πρώτους λόγους αναιρέσεως, η EBMA, υποστηριζόμενη από τα θεσμικά όργανα, αμφισβητεί την ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία περιλαμβάνεται στις σκέψεις 56 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Στο πλαίσιο των δύο αυτών λόγων, η EBMA προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερις αιτιάσεις, οι τρεις πρώτες από τις οποίες αντλούνται από κακή εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, και η τέταρτη [15] αντλείται από το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη την εξουσία του δικαστικού ελέγχου του.

30. Πρώτον, η EBMA προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εφάρμοσε εσφαλμένη νομική ανάλυση στην εκτίμησή του της εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού από το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό.

31. Κατά την EBMA, τα θεσμικά όργανα μπορούν να χρησιμοποιούν τα «διαθέσιμα στοιχεία» κατά το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού με τρεις τρόπους: «συνολικά», σε σχέση με το σύνολο των πληροφοριών και δεδομένων που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος· σε σχέση με ένα πλήρες σύνολο πληροφοριών και δεδομένων, όπως αίτηση αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ ή αίτηση ατομικής μεταχειρίσεως· ή μόνο σε σχέση με ορισμένες πτυχές ενός συνόλου πληροφοριών και δεδομένων.

32. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, όμως, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε ως βάση την εσφαλμένη προκείμενη ότι το Συμβούλιο εφάρμοσε το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στην τιμή εξαγωγής της Giant (κατάσταση που αντιστοιχεί στη δεύτερη από τις τρεις περιγραφείσες στο προηγούμενο σημείο περιπτώσεις). Αντιθέτως, το Συμβούλιο εφάρμοσε «συνολικά» το άρθρο 18 στον όμιλο Giant λόγω αρνήσεως παροχής πλήρων πληροφοριών για τη δομή της και ιδίως για όλες τις υφιστάμενες σχέσεις, μέσω της GP, μεταξύ των εταιριών του ομίλου Giant και αυτών του ομίλου Jinshan. Η άρνηση αυτή εμπόδισε τα θεσμικά όργανα να σχηματίσουν ακριβή εικόνα της ταυτότητας του μέρους που συνεργαζόταν.

33. Η Επιτροπή συντάσσεται με την αιτίαση αυτή και υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τον επίδικο κανονισμό, κρίνοντας ότι η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού δεν αφορούσε τον καθορισμό των ορίων του αληθινού εξαγωγέα, αλλά το τελικό ζήτημα του καθορισμού της τιμής εξαγωγής.

15 Η αιτίαση αυτή συνιστά στην πραγματικότητα διακριτό λόγο αναιρέσεως.

34. Δεύτερον, η EBMA προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση της συνεργασίας της Giant, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να λάβει υπόψη ότι η Giant δεν συνεργάσθηκε στην έρευνα, εφόσον δεν προσκόμισε ελάχιστες πληροφορίες που θα καθιστούσαν δυνατό στα θεσμικά όργανα να έχουν πλήρη και ακριβή εικόνα των δραστηριοτήτων όλων των συνδεδεμένων με τον όμιλό της εταιριών που εμπλέκονταν στην παραγωγή ή την πώληση του οικείου προϊόντος. Αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, η σημασία των σχέσεων που υφίσταντο μεταξύ του ομίλου Giant, της GP και του ομίλου Jinshan δεν περιορίσθηκε στις συναλλαγές για τις άμεσες πωλήσεις. Χωρίς να έχουν τις ελάχιστες βασικές πληροφορίες, τα θεσμικά όργανα δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσουν τη σημασία της εμπλοκής του ομίλου Jinshan και, ιδίως, τους δυνατούς τρόπους με τους οποίους ο όμιλος αυτός είχε μπορέσει να επηρεάσει τις δραστηριότητες της GP και, κατ' αυτόν τον τρόπο, του ομίλου Giant. Χάριν παραδείγματος, η EBMA παραθέτει την ενδεχόμενη ύπαρξη συμφωνιών κατανομής των αγορών ή κοινών πολιτικών τιμών μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan, οι οποίες δεν προκύπτουν από τους σχετικούς με τις πωλήσεις πίνακες ή από τις ενοποιημένες καταστάσεις που προσκόμισε η Giant κατά τη διάρκεια της έρευνας, αλλά ήταν δυνατό να ανιχνευθούν μέσω συγκρίσεως του συνόλου των στοιχείων όλων των εταιριών. Το Συμβούλιο συντάσσεται με την αιτίαση αυτή.

35. Τρίτον, η EBMA προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση επιβάλλει εσφαλμένως στην Επιτροπή το υπερβολικό βάρος αποδείξεως του αναγκαίου χαρακτήρα των απαραίτητων ελάχιστων βασικών πληροφοριών που αφορούν συνδεδεμένες εταιρίες εμπλεκόμενες στην παραγωγή ή την πώληση του οικείου προϊόντος. Η ύπαρξη συνδέσμου και της εμπλοκής αυτής θα αρκούσαν όμως για να καταστεί η απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ «απαραίτητη» πληροφορία, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή συντάσσεται με την αιτίαση αυτή και υποστηρίζει ότι η εσφαλμένη ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου αντιστρέφει το βάρος αποδείξεως κατά το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού και «πριμοδοτεί» τις επιχειρήσεις που αποφασίζουν να μην ικανοποιούν πλήρως τις αιτήσεις της Επιτροπής στις έρευνες αντιντάμπινγκ.

36. Τέταρτον, η EBMA, υποστηριζόμενη από τα θεσμικά όργανα, προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι τα υποκατέστησε, συνάγοντας συμπεράσματα από τα προσκομισθέντα μερικά αποδεικτικά στοιχεία, μη λαμβάνοντας έτσι υπόψη την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα εν λόγω θεσμικά όργανα.

37. Συναφώς, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η εκτίμηση της αναγκαιότητας των πληροφοριών και η αξιολόγησή τους είναι περίπλοκες πράξεις, τα δε θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για την επιλογή των πληροφοριών τις οποίες κρίνουν ουσιώδεις σε έρευνα αντιντάμπινγκ. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως διαπίστωσε τον προφανή χαρακτήρα ενδεχόμενης πλάνης εκτιμήσεως και, ειδικότερα, δεν εφάρμοσε τον κατά τη νομολογία έλεγχο της αξιοπιστίας. Δεν επαλήθευσε, μεταξύ άλλων, αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο όμιλος Giant ήταν αρκετά για να συναχθεί ότι τα θεσμικά όργανα είχαν προβεί σε μη εύλογη αξιολόγηση κατά την έρευνα. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι αυτή καθορίζει ποιες είναι οι «απαραίτητες» πληροφορίες και ποιες είναι οι συνέπειες από την παράλειψη προσκομίσεως τέτοιων πληροφοριών. Δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να διεξαγάγει δεύτερη φορά την έρευνα ή να υποκαταστήσει με τις δικές του αξιολογήσεις αυτές των θεσμικών οργάνων.

38. Η Giant υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτοι, διότι αφορούν την εκτίμηση των περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, η οποία δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της αναιρέσεως. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι οι λόγοι αναιρέσεως που προβάλλει η EBMA πρέπει να απορριφθούν επί της ουσίας.

2. Εκτίμηση

α) Επί του παραδεκτού

39. Πρέπει κατ' αρχάς να εξετασθεί το παραδεκτό των δύο πρώτων λόγων αναιρέσεως, το οποίο αμφισβητείται από την Giant.

40. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να διαπιστώνει και να εκτιμά τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβάλλονται στην κρίση του. Η εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά συνεπώς, υπό την επιφύλαξη της ενδεχόμενης παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθαυτό, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Εντούτοις, όταν το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, έλεγχο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών και τις έννομες συνέπειες που συνήγαγε το Γενικό Δικαστήριο [16].

41. Εν προκειμένω, στο πλαίσιο των δύο πρώτων λόγων αναιρέσεως, η EBMA προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε νομικά σφάλματα κατά την εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Πρώτον, εφάρμοσε εσφαλμένη νομική ανάλυση στην εκτίμησή του που στηρίζεται στη διάταξη αυτή· δεύτερον, εκτίμησε εσφαλμένως τη συνεργασία της Giant υπό το φως της διατάξεως αυτής, και, τρίτον, επέβαλε υπερβολικό βάρος στην Επιτροπή. Τέταρτον, η EBMA προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπερέβη την εξουσία ελέγχου του μη λαμβάνοντας υπόψη την εξουσία ελέγχου που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα. Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι όλες αυτές οι αιτιάσεις εγείρουν αναμφίβολα νομικά ζητήματα τα οποία υπόκεινται, καθαυτά, στον έλεγχο του Δικαστηρίου.

42. Συγκεκριμένα, καθόσον οι αιτιάσεις, οι οποίες προβλήθηκαν στο πλαίσιο των δύο πρώτων λόγων αναιρέσεως. δεν αφορούν τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, αλλά παραβιάσεις δικαίου, οι αιτιάσεις αυτές πρέπει να θεωρηθούν παραδεκτές. Πάντως, εφόσον οι αιτιάσεις της EBMA ή των θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο των δύο πρώτων λόγων αναιρέσεως περιλαμβάνουν επιχειρήματα απτόμενα των εκτιμήσεων των πραγματικών περιστατικών, στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να θεωρηθούν απαράδεκτα.

β) Επί της ουσίας

1) Επί των τριών πρώτων αιτιάσεων, που αντλούνται από κακή εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

i) Επί του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και επί της εννοίας του όρου «απαραίτητες πληροφορίες»

43. Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, με τίτλο «Άρνηση συνεργασίας», επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία, όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο κανονισμός αυτός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα. Επιτρέπεται επίσης να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα στοιχεία και στην περίπτωση που κάποιο ενδιαφερόμενο μέρος προσκομίζει ψευδή ή

16 Βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2017, Timab Industries καιt CFPR κατά Επιτροπής (C-411/15 P, EU:C:2017:11, σκέψη 89 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

παραπλανητικά στοιχεία. Από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι οι τέσσερις αυτές προϋποθέσεις είναι εναλλακτικές ώστε, όταν πληρούται μία μόνο από αυτές, τα θεσμικά όργανα μπορούν να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία για να στηρίξουν τα προκαταρκτικά ή τελικά τους συμπεράσματα [17].

44. Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η διάταξη αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως η μεταφορά στο ενωσιακό δίκαιο του άρθρου 6.8 της συμφωνίας περί της εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 [18], υπό το πρίσμα της οποίας πρέπει επομένως να ερμηνευθεί στο μέτρο του δυνατού [19].

45. Εν συνεχεία, παρατηρείται ότι η παρούσα υπόθεση αφορά την πρώτη από τις τέσσερις προμνημονευθείσες προϋποθέσεις, οι οποίες, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού επιτρέπουν στα θεσμικά όργανα να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία. Πράγματι, όπως προκύπτει από τα σημεία 14 έως 16 και 21 των παρουσών προτάσεων, το Συμβούλιο εφάρμοσε με τον επίδικο κανονισμό το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, λόγω της παραλείψεως της Giant να παράσχει πληροφορίες τις οποίες το Συμβούλιο θεωρούσε απαραίτητες και το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό λόγω εσφαλμένης εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως επί του σημείου αυτού.

46. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο βασικός κανονισμός (ή, εξάλλου, οποιαδήποτε άλλη διάταξη του ενωσιακού δικαίου) δεν περιλαμβάνει ορισμό της έννοιας των απαραίτητων πληροφοριών. Το Δικαστήριο δεν είχε ακόμη την ευκαιρία να ασχοληθεί με την έννοια αυτή. Παρά ταύτα, η πρακτική στη λήψη αποφάσεων των οργάνων του ΠΟΕ, την οποία επαναλαμβάνει η νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, παρέχει χρήσιμες ενδείξεις για τον προσδιορισμό των ουσιαστικών χαρακτηριστικών της έννοιας αυτής.

47. Συγκεκριμένα, η ειδική ομάδα που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του ΠΟΕ επισήμανε ότι η απόφαση χαρακτηρισμού μιας δεδομένης πληροφορίας ως απαραίτητης, κατά την έννοια του άρθρου 6.8 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, πρέπει να λαμβάνεται υπό το πρίσμα των ειδικών περιστάσεων κάθε έρευνας και όχι αφηρημένα [20]. Ένα ιδιαίτερο πληροφοριακό στοιχείο, που ενδέχεται να έχει αποφασιστική σημασία σε συγκεκριμένη έρευνα, μπορεί, επομένως, να μην έχει την ίδια σημασία σε μια άλλη. Επομένως, ο χαρακτήρας μιας πληροφορίας ως απαραίτητης πρέπει να εκτιμάται ανά περίπτωση και in concreto.

17 Βλ., συναφώς, σκέψη 44 της αποφάσεως της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271). Η διατύπωση αυτή έχει επαναληφθεί σε αρκετές αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένης της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως (βλ. σκέψη 61).

18 ΕΕ 1994, L 336, σ. 103 (στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ). Η συμφωνία αυτή περιέχεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας περί ιδρύσεως του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), υπογραφείσα στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκριθείσα με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1). Το κείμενο του άρθρου 6.8 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ είναι το ακόλουθο:
«Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέλος ή κάποιος ενδιαφερόμενος αρνείται να επιτρέψει την πρόσβαση στα απαραίτητα στοιχεία ή γενικά δεν προβαίνει στη γνωστοποίησή τους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ή παρεμποδίζει σε σημαντικό βαθμό την έρευνα, είναι δυνατό να διατυπώνονται προκαταρκτικά και τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων.»

19 Συναφώς, βλ., λεπτομερέστερα, τα σημεία 34 έως 37 των προτάσεών μου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2016:928) και εκεί παρατιθέμενη νομολογία. Βλ.., ειδικότερα, απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Επιτροπή κατά Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, σκέψεις 44 έως 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Όσον αφορά ειδικότερα τις σχέσεις μεταξύ του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 6.8 της συμφωνίας αντιντάμπιγκ, βλ. αποφάσεις της 4ης Μαρτίου 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου (T-409/06, EU:T:2010:69, σκέψη 103), και της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 40).

20 Βλ. την έκθεση της ειδικής ομάδας που καταρτίσθηκε στο πλαίσιο του ΠΟΕ με τον τίτλο «Corée – Droits antidumping sur les importations de certains papiers en provenance d'Indonésie» (WT/DS 312/R), εκδοθείσα στις 28 Οκτωβρίου 2005, παράγραφος 7.43. Συναφώς, βλ., επίσης, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 46).

48. Η εν λόγω ειδική ομάδα επισήμανε επίσης ότι μπορεί να θεωρηθεί απαραίτητη, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως, μια ιδιαίτερη πληροφορία την οποία κατέχει ένα ενδιαφερόμενο μέρος και απαιτείται από την επιφορτισμένη με την έρευνα αντιντάμπινγκ αρχή προκειμένου να καθορίσει τις τελικές της αποφάσεις[21].

49. Όπως προκύπτει από το σημείο 44 των παρουσών προτάσεων, τα στοιχεία αυτά είναι επίσης ουσιώδη για την ερμηνεία της έννοιας των «απαραίτητων πληροφοριών» κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Εντούτοις, η οριοθέτηση της έννοιας αυτής δεν μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη τη διαμόρφωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, όπως αυτή προβλέπεται στον βασικό κανονισμό.

50. Συναφώς, επισημαίνεται, συγκεκριμένα, ότι στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, καίτοι εναπόκειται στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως ερευνούσας αρχής, να διαπιστώνει, μεταξύ άλλων, αν το προϊόν το οποίο αφορά η διαδικασία αντιντάμπινγκ αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και, επομένως, δεν εναπόκειται στο θεσμικό αυτό όργανο, στο πλαίσιο αυτό, να απαλλαγεί από μέρος του βάρους αποδείξεως που φέρει συναφώς, εντούτοις ο βασικός κανονισμός δεν παρέχει στην Επιτροπή καμία εξουσία έρευνας που να της επιτρέπει να υποχρεώνει τις εταιρίες να μετέχουν στην έρευνα ή να παρέχουν πληροφορίες. Υπό τις συνθήκες αυτές, στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα εξαρτώνται από την εκούσια συνεργασία των μερών για την παροχή των απαραίτητων πληροφοριών εντός των τασσομένων προθεσμιών. Επομένως, η συνεργασία των μερών και, ειδικότερα, οι απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού είναι ουσιώδεις για τη διεξαγωγή των διαδικασιών αντιντάμπινγκ[22].

51. Εξάλλου, από το άρθρο 18, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργασθεί ή συνεργάζεται μεν, αλλά μόνον εν μέρει και, ως εκ τούτου, δεν κοινοποιούνται ουσιώδεις πληροφορίες, το εν λόγω μέρος ενδέχεται να περιέλθει σε κατάσταση λιγότερο ευνοϊκή από ό,τι αν είχε συνεργασθεί.

52. Από τις θεωρήσεις αυτές προκύπτει ότι, κατά την εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και, ειδικότερα, κατά την ερμηνεία της έννοιας των «απαραίτητων πληροφοριών», σύμφωνα με το γράμμα της διατάξεως αυτής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διαφορετικές απαιτήσεις.

53. Αφενός, πρέπει να διασφαλίζεται ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη συνεργάζονται πραγματικά και πλήρως στην έρευνα, ενεργώντας με κάθε δυνατή επιμέλεια[23] και χωρίς να θέτουν εμπόδια στην έρευνα. Υπό το πρίσμα αυτό, πρέπει να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους και τις οποίες τα θεσμικά όργανα θεωρούν αναγκαίες προκειμένου να λάβουν τις αποφάσεις τους. Οι αρνητικές συνέπειες στις οποίες μπορεί να εκτεθεί ένα ενδιαφερόμενο μέρος σε περίπτωση ελαττωματικής ή μερικής συνεργασίας –υπό την έννοια ότι μπορεί να περιέλθει σε λιγότερο ευνοϊκή κατάσταση από αυτή στην οποία θα ήταν αν είχε συνεργασθεί πλήρως στην έρευνα– πρέπει να λειτουργούν ως κίνητρο για πλήρη και ανεπιφύλακτη συνεργασία στην έρευνα.

21 Βλ. την έκθεση της ειδικής ομάδας που καταρτίσθηκε στο πλαίσιο του ΠΟΕ με τον τίτλο «Communautés européennes – Mesure antidumping visant le saumon d'élevage en provenance de Norvège» (WT/DS 337/R), εκδοθείσα στις 15 Ιανουαρίου 2008, παράγραφος 7.343. Συναφώς, βλ., επίσης, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 46).

22 Βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2009, Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου (T-249/06, EU:T:2009:62, σκέψη 87). Όσον αφορά τη διαδικασία καταστρατηγήσεως, βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 32).

23 Όσον αφορά την απαίτηση τα ενδιαφερόμενα μέρη να ενεργούν με κάθε δυνατή επιμέλεια για να παρέχουν στα θεσμικά όργανα τις απαραίτητες πληροφορίες, βλ. το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, in fine. Συναφώς, βλ., επίσης, παράγραφο 5 του παραρτήματος II της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

54. Αφετέρου, τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν πάντως να αξιώνουν από ένα ενδιαφερόμενο μέρος να παρέχει πληροφορίες που προφανώς δεν είναι απαραίτητες για να καταλήξουν στις αποφάσεις τους ή του είναι αδύνατο να παράσχει, εξυπακουομένου ότι η απαίτηση να ενεργούν με κάθε δυνατή επιμέλεια επιβάλλει στα ενδιαφερόμενα μέρη την υποχρέωση καταβολής μεγάλης προσπάθειας[24].

55. Επομένως, υπό το πρίσμα του συνόλου των προεκτεθέντων πρέπει να εκτιμηθεί αν, όπως ισχυρίζεται η EBMA, υποστηριζόμενη από τα θεσμικά όργανα, η ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει παραβάσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

ii) Εκτίμηση της αναλύσεως του Γενικού Δικαστηρίου

56. Από το σημείο 47 των παρουσών προτάσεων προκύπτει ότι ο καθορισμός του απαραίτητου χαρακτήρα μιας πληροφορίας και, κατά συνέπεια, η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού εκ μέρους των θεσμικών οργάνων πρέπει να εκτιμώνται υπό το πρίσμα των ειδικών περιστάσεων κάθε έρευνας. Για να εκτιμηθεί η ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, πρέπει επομένως να ληφθούν υπόψη οι ειδικές περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως.

57. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι όμιλοι Giant και Jinshan, κατά τη διάρκεια της περιόδου την οποία αφορά η έρευνα, πρέπει να θεωρηθούν συνδεδεμένοι μέσω της κοινοπραξία τους GP[25]. Όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, η GP, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, αποτελούσε τον μοναδικό σύνδεσμο μεταξύ των δύο αυτών ομίλων[26]. Εξάλλου, ο σύνδεσμος αυτός ήταν υπό διάλυση -και πράγματι διαλύθηκε πριν από την έκδοση του επίδικου κανονισμού–, ενώ η συμμετοχή της Giant στην GP ήταν υπό διαδικασία μεταβιβάσεως[27]. Εξαιρουμένου του συνδέσμου αυτού, που θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί οριζόντιος, καθόσον και ο όμιλος Jinshan δραστηριοποιούνταν στην κατασκευή ποδηλάτων, οι δύο όμιλοι, κατά την κρίσιμη περίοδο, συνιστούσαν δύο διακριτές οντότητες.

58. Ο χαρακτηρισμός δύο ομίλων ως συνδεδεμένων μερών ώθησε την Επιτροπή, σύμφωνα με την πρακτική της, να ζητήσει από τον όμιλο Giant να συμπληρώσει το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ και, στη συνέχεια, το ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για την Jinshan και για το σύνολο των εταιριών που ανήκουν στον όμιλό της[28].

59. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Giant προέβαλε, εντούτοις, ότι, λόγω του έμμεσου χαρακτήρα του συνδέσμου της με τον όμιλο Jinshan, ο οποίος περιοριζόταν στη συμμετοχή της στην κοινοπραξία GP, δεν ήταν αναγκαίο να παράσχει τέτοιες πληροφορίες και ότι, εν πάση περιπτώσει, της ήταν αδύνατο να συμπληρώσει την αίτηση αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ για αυτήν και, κατόπιν, τα ερωτηματολόγια αντιντάμπινγκ για τις εταιρίες που ανήκουν στον όμιλο Jinshan.

24 Συναφώς, βλ., ως προς το άρθρο 6.8 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, τις εκτιμήσεις που περιέχονται στα σημεία 7.244 και 7.245 της εκθέσεως της ειδικής ομάδας που συστήθηκε στο πλαίσιο του ΔΟΕ, επιγραφόμενης ως «Égypte – Mesures antidumping définitives à l'importation de barres d'armature en acier en provenance de Turquie (WT/DS 211/R) [Αίγυπτος – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών χαλύβδινων δοκών οπλισμού από την Τουρκία], εγκριθείσας την 1η Οκτωβρίου 2002.

25 Συναφώς, το άρθρο 2, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, παραπέμπει, προκειμένου να καθορισθεί αν τα δύο μέρη είναι συνδεδεμένα, στον ορισμό των συνδεδεμένων μερών που δίδεται στο άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1). Ο ορισμός αυτός έχει επίσης σημασία για την απόφαση περί της υπάρξεως «κάποιου συνδέσμου» για τους σκοπούς του καθορισμού της τιμής εξαγωγής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ και το ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ επαναλαμβάνουν τον ορισμό αυτόν των συνδεδεμένων μερών.

26 Βλ. σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

27 Όπ.π.

28 Βλ. προηγούμενη υποσημείωση, in fine. Βλ., επίσης, σημεία 10 και 11 των παρουσών προτάσεων και σκέψεις 14 έως 17 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

60. Παρά ταύτα, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση [29], η Giant παρέσχε πλήρεις πληροφορίες σε σχέση με το σύνολο των εταιριών που ανήκουν στον όμιλό της, περιλαμβανομένης της GP, και παρέσχε επίσης πληροφορίες αφορώσες τον όμιλο Jinshan. Ειδικότερα, παρέσχε ενοποιημένες καταστάσεις του ομίλου Jinshan. Όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, βάσει των εγγράφων αυτών κατέστη δυνατό να προσδιορισθεί το σύνολο των εταιριών που ανήκουν σε αυτόν τον όμιλο και να συναχθεί, σε συνδυασμό με τις λοιπές παρασχεθείσες πληροφορίες, ότι, μεταξύ των εταιριών που ανήκουν στον όμιλο Jinshan, μόνο η κοινοπραξία GP είχε πραγματοποιήσει συναλλαγές με τον όμιλο Giant κατά τη χρονική περίοδο την οποία αφορά η έρευνα.

61. Εξάλλου, η Giant προσκόμισε δήλωση του διοικητικού συμβουλίου της Jinshan που επιβεβαιώνει ότι η μόνη σχέση της με την εταιρία εκείνη συνίστατο στην κοινοπραξία GP και ότι ούτε η Jinshan ούτε καμία από τις θυγατρικές της είχε οποιαδήποτε άλλη σχέση με την Giant [30].

62. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής της Giant, παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

63. Η EBMA υποστηρίζει ότι η κρίση αυτή είναι εσφαλμένη.

64. Πρώτον, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη ότι το Συμβούλιο εφάρμοσε το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού στον όμιλο Giant «συνολικά», λόγω της αρνήσεώς του να παράσχει τις ελάχιστες βασικές πληροφορίες που αφορούν τη δομή του.

65. Συναφώς, επισημαίνεται πάντως ότι η προτεινόμενη από την EBMA ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού –που συνοψίζεται στο σημείο 31 των παρουσών προτάσεων– κατά την οποία τα θεσμικά όργανα μπορούν να εφαρμόσουν αυτή τη διάταξη με τρεις διαφορετικούς τρόπους δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο γράμμα της επίμαχης διατάξεως, ούτε σε οποιαδήποτε άλλη διάταξη του βασικού κανονισμού ούτε και στη νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης. Δεν μπορεί να βρει έρεισμα ούτε στην πρακτική λήψεως αποφάσεων των οργάνων του ΠΟΕ όσον αφορά το άρθρο 6.8 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

66. Αντιστρόφως, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η EBMA, από πλείονα στοιχεία προκύπτει ότι, εν προκειμένω, τα θεσμικά όργανα χρησιμοποίησαν τα διαθέσιμα στοιχεία κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ειδικά για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής του ομίλου Giant.

67. Επομένως, αφενός, με το έγγραφό της της 21ης Μαρτίου 2013, παρατεθέν στο σημείο 13 των παρουσών προτάσεων, η Επιτροπή πληροφόρησε την Giant ότι είχε την πρόθεση να εφαρμόσει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και να συναγάγει τα συμπεράσματά της επί τη βάσει των διαθέσιμων στοιχείων ειδικά για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής. Αφετέρου, από την αιτιολογική σκέψη 131 του επίδικου κανονισμού προκύπτει ρητώς ότι «εφαρμόστηκε το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού όσον αφορά την τιμή εξαγωγής».

68. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα σημεία 47 και 48 των παρουσών προτάσεων, ο απαραίτητος χαρακτήρας μιας πληροφορίας δεν πρέπει να εκτιμάται αφηρημένα ή «συνολικά», αλλά σε σχέση με τον καθορισμό, στον οποίο οφείλει να προβεί η αρχή που έχει επιφορτισθεί με την έρευνα, ήτοι, εν προκειμένω, τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής.

29 Βλ. σκέψεις 63 έως 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

30 Βλ. σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

69. Βεβαίως, είναι αναγκαίο τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να λαμβάνουν, από την αρχή της έρευνας, ορισμένες γενικές πληροφορίες αφορώσες τις συνδεδεμένες με τους παραγωγούς-εξαγωγείς εταιρίες, προκειμένου να καθορισθεί η «αληθινή» οριοθέτηση αυτών των παραγωγών-εξαγωγέων, τούτο δε χωρίς να οφείλουν να δικαιολογήσουν ότι οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες για να ληφθεί απόφαση κατ' εφαρμογή του βασικού κανονισμού.

70. Πάντως, όπως επισήμανα στο σημείο 60 των παρουσών προτάσεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εν προκειμένω ότι, εκτός από τις πλήρεις πληροφορίες, οι οποίες αφορούν τις θυγατρικές που ανήκουν στον όμιλό της, η Giant είχε παράσχει πληροφορίες βάσει των οποίων μπορούσαν να προσδιορισθούν όλες οι εταιρίες του ομίλου Jinshan, καθώς και το σύνολο των συναλλαγών που έλαβαν χώρα μεταξύ του ομίλου αυτού και του ομίλου Giant κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου. Υπό τις συνθήκες αυτές, η EBMA δεν μπορεί πράγματι να υποστηρίζει ότι η Giant δεν προσκόμισε τις ελάχιστες βασικές πληροφορίες όσον αφορά την Jinshan [31].

71. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτίαση της EBMA που αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι το Συμβούλιο εφάρμοσε «συνολικά» το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στον όμιλο Giant πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να απορριφθεί.

72. Δεύτερον, η EBMA αμφισβητεί την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου για τη συνεργασία της Giant στην έρευνα. Κατ' ουσίαν, η EBMA υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εκτιμήσει ότι η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στην Giant ήταν δικαιολογημένη λόγω μη συνεργασίας εκ μέρους της.

73. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως παρατήρησα στο σημείο 57 των παρουσών προτάσεων, εκτός από τον υφιστάμενο σύνδεσμο μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan μέσω της GP, οι δύο όμιλοι συνιστούν δύο διαφορετικές οντότητες, και μάλιστα δύο ανταγωνιζόμενους ομίλους. Λόγω ακριβώς της καταστάσεως αυτής, κατά τη διάρκεια της έρευνας, όταν η Επιτροπή της ζήτησε να προσκομίσει το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος ΚΟΑ και το έντυπο αντιντάμπινγκ για την Jinshan και τις εταιρίες που ανήκουν στον όμιλό της, η Giant προέβαλε ότι της ήταν αδύνατο να παράσχει τέτοιες πληροφορίες.

74. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε πραγματικά υπόψη της ότι η Giant επικαλέστηκε την αδυναμία της προς παροχή των ζητηθεισών πληροφοριών. Αντιθέτως, ενέμεινε στο ότι η Giant πρέπει να απαντήσει στα εν λόγω ερωτηματολόγια για την Jinshan και τις εταιρίες της, εξετάζοντας το ενδεχόμενο, σε περίπτωση μη απαντήσεως, εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

75. Είναι αναμφισβήτητο όμως ότι τα εν λόγω έντυπα περιέχουν πολύ λεπτομερείς ερωτήσεις. Για να συμπληρωθούν καταλλήλως τέτοια έντυπα είναι αναγκαίο να υπάρχει πρόσβαση σε λεπτομερέστατα εμπορικά στοιχεία, που είναι συχνά εμπιστευτικής φύσεως. Υπό συνήθεις συνθήκες, μια επιχείρηση δεν έχει (και, κατά τους κανόνες ανταγωνισμού, δεν μπορεί να λογίζεται ότι έχει) πρόσβαση σε όλες αυτές τις πληροφορίες που έχουν σχέση με έναν ανταγωνιστικό όμιλο. Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη κι αν δεν αποκλείεται να μπόρεσε η Giant να αποκτήσει ορισμένες από τις ζητηθείσες πληροφορίες αφορώσες την Jinshan και τον όμιλό της, δεν λογίζεται ότι είχε στη διάθεσή της όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για να συμπληρώσει τα απαιτούμενα έντυπα για την Jinshan και τον όμιλό της.

31 Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται επομένως από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271). Με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι τα θεσμικά όργανα δεν είχαν υποπέσει σε πλάνη, χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, λόγω της παραλείψεως ενός ενδιαφερόμενου μέρους να ανακοινώσει την επωνυμία δύο θυγατρικών του οικείου ομίλου, όπερ ισοδυναμούσε με μη παροχή πλήρων και αξιόπιστων πληροφοριών πέραν κάθε αβεβαιότητας, όσον αφορά την ακριβή σύνθεση του συνόλου του ομίλου εταιριών (βλ. σκέψη 49 της αποφάσεως αυτής).

76. Όπως παρατήρησα ανωτέρω [32], σε μια έρευνα αντιντάμπινγκ τα ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να συνεργάζονται πραγματικά και πλήρως, ενεργώντας με κάθε δυνατή επιμέλεια. Πρέπει, μεταξύ άλλων, να παρέχουν όλες τις πληροφορίες *που έχουν στη διάθεσή τους* και τις οποίες τα θεσμικά όργανα εκτιμούν αναγκαίες για να λάβουν τις αποφάσεις τους. Παρά ταύτα, η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού πρέπει να εκτιμάται κατά περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

77. Η παρούσα περίπτωση, όμως, χαρακτηρίζεται από μια αρκετά ιδιαίτερη κατάσταση: 1) η σχέση μεταξύ των συνδεδεμένων μερών ήταν οριζόντιας φύσεως· 2) η κοινοπραξία που συνιστούσε τον μοναδικό υφιστάμενο σύνδεσμο μεταξύ των εν λόγω μερών επρόκειτο να μεταβιβασθεί, οπότε ο σύνδεσμος αυτός ήταν υπό διάλυση· 3) το εν λόγω ενδιαφερόμενο μέρος συνεργάσθηκε πλήρως στην έρευνα, καθόσον το αφορά και παρέσχε επίσης πληροφορίες που αφορούν το συνδεδεμένο με αυτό μέρος· 4) το εν λόγω ενδιαφερόμενο μέρος προβάλλει την αδυναμία του προς παροχή των λεπτομερέστατων πληροφοριών που ζήτησαν τα θεσμικά όργανα σχετικά με το συνδεδεμένο με αυτό μέρος.

78. Ενώπιον της καταστάσεως αυτής, εκτιμώ ότι τα θεσμικά όργανα όφειλαν να συνεκτιμήσουν την επίκληση από την Giant της αδυναμίας της να λάβει υπόψη τις ζητηθείσες πληροφορίες και θα έπρεπε, ενδεχομένως, να διευκρινίσουν ποιες ειδικές πληροφορίες είχαν οπωσδήποτε ανάγκη για να μπορέσουν να λάβουν απόφαση. Στη συνέχεια, θα έπρεπε να ελέγξουν με ποιο τρόπο η Giant θα μπορούσε, ενεργώντας με κάθε δυνατή επιμέλεια, να προσκομίσει τις πληροφορίες αυτές.

79. Συναφώς, αφενός, τονίζω ότι, γενικώς, εναπόκειται στα θεσμικά όργανα να υποδείξουν στα μέρη που αφορά η έρευνα τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχουν [33].

80. Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το Συμβούλιο δεν ήταν σε θέση να διευκρινίσει, ούτε με τα δικόγραφά του ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ποια πρόσθετη πληροφορία, σε σχέση με αυτές που παρέσχε η Giant κατά τη διάρκεια της έρευνας που αφορούσε τις εταιρίες του ομίλου Jinshan, θα μπορούσε να αποδειχθεί απαραίτητη για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής του ομίλου Giant. Με βάση τη διαπίστωση αυτή επίσης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορούσε να προσαφθεί στην Giant η μη παροχή ορισμένων πληροφοριών, οι οποίες κρίθηκαν απαραίτητες βάσει ασαφών επιχειρημάτων, κατά μείζονα δε λόγο καθόσον η μη ύπαρξη σχέσεως μεταξύ της Giant και των εταιριών του ομίλου Jinshan αποδυνάμωνε σαφώς τα επιχειρήματα ως προς τον αναγκαίο χαρακτήρα των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για τις εταιρίες αυτές. Συναφώς, τονίζω επίσης ότι, όταν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, τέθηκε η ίδια ερώτηση στο Συμβούλιο, ούτε αυτό ήταν σε θέση να απαντήσει επ' αυτού με ικανοποιητικό τρόπο.

81. Από την αιτιολογική σκέψη 131 του επίδικου κανονισμού προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα εκτιμούσαν ότι η Giant έπρεπε να παράσχει πληροφορίες για την παραγωγή, τον όγκο των πωλήσεων και τις τιμές εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση που πραγματοποιήθηκαν κατά την κρίσιμη περίοδο από τις εταιρίες του ομίλου Jinshan. Στην αίτησή της αναιρέσεως, η EBMA παραθέτει, ως παράδειγμα πληροφοριών που θα έπρεπε να έχουν εξακριβωθεί, την πιθανή ύπαρξη συμφωνιών κατανομής των αγορών ή κοινών πολιτικών τιμών μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan. Αν αυτές όμως ήταν οι πληροφορίες που χρειάζονταν τα θεσμικά όργανα, όφειλαν, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της προκειμένης περιπτώσεως, όπως εκτέθηκαν στο σημείο 77 των παρουσών προτάσεων, να τις ζητήσουν ειδικά και να επαληθεύσουν αυτό που η Giant, ενεργώντας με κάθε δυνατή επιμέλεια, θα μπορούσε ευλόγως να παράσχει πέραν των ήδη προσκομισθεισών πληροφοριών. Υπό τις περιστάσεις αυτές, αντιθέτως, τα θεσμικά όργανα δεν μπορούσαν να αγνοήσουν, άνευ ετέρου, όλες τις λεπτομερείς πληροφορίες που είχε παράσχει η Giant.

32 Βλ. σημεία 47, 48, 53 και 54 των παρουσών προτάσεων.

33 Βλ., σχετικώς, παράγραφο 1 του Παραρτήματος II της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, η οποία προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι οι επιφορτισμένες με την έρευνα αρχές θα πρέπει να υποδεικνύουν στα μέρη που αφορά η έρευνα τις «πληροφορίες που [αυτά] οφείλ[ουν] να παρέχουν».

82. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, μολονότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, οι εμπλεκόμενοι σε διαδικασία αντιντάμπινγκ υποχρεούνται, καταρχήν, να απαντούν στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, από το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού απορρέει ότι πληροφορίες παρεχόμενες με άλλο τρόπο ή στο πλαίσιο άλλου εγγράφου δεν πρέπει να αγνοούνται όταν πληρούνται οι τέσσερις προϋποθέσεις που απαριθμεί το άρθρο αυτό [34].

83. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εκτίμησε εσφαλμένως τη συνεργασία της Giant και δεν παρέβη συναφώς το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

84. Τρίτον, η EBMA προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, επιβάλλοντας εσφαλμένως στα θεσμικά όργανα το υπερβολικό βάρος αποδείξεως του αναγκαίου χαρακτήρα των απαραίτητων ελάχιστων βασικών πληροφοριών σχετικά με συνδεδεμένες εταιρίες οι οποίες εμπλέκονται στην παραγωγή ή την πώληση του οικείου προϊόντος.

85. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει εντούτοις ότι η αιτίαση αυτή πρέπει ομοίως να απορριφθεί. Πράγματι, όπως τόνισα κατ' επανάληψη, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εναπόκειται στα θεσμικά όργανα να εκτιμήσουν κατά πόσον μια πληροφορία είναι απαραίτητη για να λάβουν τις αποφάσεις τους.

86. Εν προκειμένω, πάντως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Giant παρέσχε βασικές πληροφορίες που αφορούν το συνδεδεμένο με αυτή μέρος οι οποίες, στο πλαίσιο της ιδιαίτερης περιστάσεως όπως εν προκειμένω, ήσαν επαρκείς για να θεμελιωθεί ο εκ μέρους των θεσμικών οργάνων καθορισμός της τιμής εξαγωγής.

87. Τέλος, πρέπει να δοθεί απάντηση στα δύο επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο με το υπόμνημά του επί της αιτήσεως αναιρέσεως. Πρώτον, το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι οι ζητηθείσες πληροφορίες δεν ήσαν απαραίτητες πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτο, καθόσον αμφισβητεί εκτίμηση πραγματικών περιστατικών του Γενικού Δικαστηρίου. Δεύτερον, ως προς το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι τα θεσμικά όργανα εφάρμοσαν το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού διότι ο όμιλος Giant τους είχε κοινοποιήσει αναληθείς και παραπλανητικές πληροφορίες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στηρίζεται σε εσφαλμένη κατανόηση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή ουδόλως περιέχει τέτοιες εκτιμήσεις [35].

88. Υπό το πρίσμα του συνόλου των προεκτεθέντων, εκτιμώ ότι οι αιτιάσεις της EBMA που αντλούνται από εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού από το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να απορριφθούν.

2) Επί της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου υπερβάσεως της εξουσίας δικαστικού ελέγχου του

89. Η EBMA προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υποκατέστησε τα θεσμικά όργανα, αντλώντας συμπεράσματα από τα μερικά αποδεικτικά στοιχεία και δεν έλαβε επομένως υπόψη την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που αυτά διαθέτουν και υπερέβη την εξουσία του δικαστικού ελέγχου του.

34 Βλ.. σκέψη 150 της αποφάσεως της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78). Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο επικύρωσε την ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο, με την απόφασή του της 10ης Μαρτίου 2009, Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου (T-249/06, EU:T:2009:62, σκέψεις 90 και 91), έκρινε ότι, κατά το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όταν ένας ενδιαφερόμενος παρέλειψε να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο, παρέσχε όμως πληροφορίες στο πλαίσιο άλλου εγγράφου, δεν μπορεί να του προσαφθεί έλλειψη συνεργασίας αν 1) οι ενδεχόμενες ατέλειες δεν καθιστούν υπερβολικά δυσχερή τη συναγωγή ευλόγως ορθών συμπερασμάτων, 2) οι πληροφορίες παρέχονται εγκαίρως, 3) είναι επαληθεύσιμες και 4) ο εν λόγω ενδιαφερόμενος ενήργησε με κάθε δυνατή επιμέλεια.

35 Αντιθέτως, στις σκέψεις 71 έως 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε τα στοιχεία που προέβαλε το Συμβούλιο και έκρινε, στη σκέψη 76 της ίδιας αποφάσεως, ότι βάσει αυτών, εξεταζόμενων μεμονωμένα ή από κοινού, δεν μπορεί, εν προκειμένω, να θεωρηθεί ότι οι πληροφορίες που παρέσχε η Giant σχετικά με την τιμή εξαγωγής ήσαν ψευδείς ή παραπλανητικές.

90. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν. Ο δικαστικός έλεγχος της εκτιμήσεως αυτής πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για την αμφισβητούμενη επιλογή, στην απουσία πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των γεγονότων αυτών ή στην ανυπαρξία καταχρήσεως της εξουσίας [36].

91. Επισημαίνεται όμως ότι, καίτοι τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που καλύπτει επίσης την εξακρίβωση των πληροφοριών, τις οποίες έχουν ανάγκη για να λάβουν τις αποφάσεις τους, τούτο δεν σημαίνει πάντως, όπως προκύπτει από το σημείο 54 των παρουσών προτάσεων, ότι μπορούν να αξιώνουν από ένα ενδιαφερόμενο μέρος οποιεσδήποτε πληροφορίες ή ότι η δυνατότητά τους να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού δεν υπόκειται σε όρια.

92. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο, βάσει στοιχείων της δικογραφίας και των διαπιστώσεών του κατά τη διάρκεια της ενώπιόν του διαδικασίας, έκρινε ότι το Συμβούλιο, στην ιδιαίτερη κατάσταση της παρούσας υποθέσεως, παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία για να καθορίσει την τιμή εξαγωγής της Giant σε κατάσταση κατά την οποία, αφενός, οι παρασχεθείσες από αυτήν πληροφορίες καθιστούσαν δυνατό τον υπολογισμό της τιμής αυτής και, αφετέρου, το Συμβούλιο δεν ήταν σε θέση να καθορίσει ποιες πρόσθετες πληροφορίες ήσαν συναφώς απαραίτητες.

93. Υπό τις συνθήκες αυτές, θεωρώ ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέλειψε να λάβει υπόψη την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα και δεν υπερέβη την εξουσία δικαστικού ελέγχου του.

94. Κατά τη γνώμη μου, από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι δύο πρώτοι λόγοι αναιρέσεως της EBMA πρέπει να απορριφθούν.

Β. Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

95. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η EBMA αμφισβητεί τις σκέψεις 79 έως 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεσθεί τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως για να δικαιολογήσει την άρνηση εφαρμογής ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ στην Giant. Για να καταλήξει στην κρίση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε σε τρεις λόγους.

96. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το Συμβούλιο επιβεβαίωσε ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 9, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού δεν ελήφθησαν υπόψη κατά την εξέταση της καταστάσεως της Giant και το θεσμικό αυτό όργανο δεν επικαλέσθηκε καμία άλλη διάταξη του βασικού κανονισμού προβλέπουσα ότι η ύπαρξη κινδύνου καταστρατηγήσεως μπορεί να δικαιολογεί την άρνηση χορηγήσεως ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ σε παραγωγό-εξαγωγέα. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί να επικαλεστεί τον κίνδυνο αυτό για να δικαιολογήσει την εφαρμογή στην προσφεύγουσα του δασμολογικού συντελεστή που εφαρμόζεται σε εθνική κλίμακα [37].

36 Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Σκέψεις 81 και 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

97. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο θεώρησε ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί να στηριχθεί σε απλώς υποθετικό κίνδυνο καταστρατηγήσεως, εγγενή στην έννοια των «συνδεδεμένων εταιριών», για να αρνηθεί τη χορήγηση ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ. Προς στήριξη της συλλογιστικής του, το Γενικό Δικαστήριο ανέφερε την πρακτική λήψεως αποφάσεων του Οργάνου Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ, κατά την οποία ο κίνδυνος να είναι η επιβολή ατομικών δασμών αντιντάμπινγκ αναποτελεσματική για την καταπολέμηση του ντάμπινγκ δεν μπορεί, καθεαυτόν, να δικαιολογεί την επιβολή δασμού εφαρμοζόμενου σε εθνική κλίμακα στους παραγωγούς-εξαγωγείς [38].

98. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, εν πάση περιπτώσει, τα θεσμικά όργανα, βάσει των πληροφοριών που είχαν στη διάθεσή τους κατά την έκδοση του επίδικου κανονισμού, έπρεπε να συναγάγουν την έλλειψη κινδύνου καταστρατηγήσεως μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ειδικότερα, ότι η αποδέσμευση της Giant από την GP μπορούσε να εξαλείψει τον μοναδικό σύνδεσμο που υφίστατο μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan και επομένως να εξαλείψει την ύπαρξη κινδύνου καταστρατηγήσεως, οφειλομένου στην ύπαρξη του εν λόγω συνδέσμου μεταξύ των δύο αυτών ομίλων [39].

1. Σύνοψη της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

99. Πρώτον, η EBMA θεωρεί ότι με βάση την εσφαλμένη προκείμενη ότι η υπό κρίση υπόθεση αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής [40], το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα θεσμικά όργανα δεν μπορούσαν να επικαλεσθούν τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως εν προκειμένω.

100. Δεύτερον, κατά την EBMA, στην περίπτωση κατά την οποία εταιρίες είναι συνδεδεμένες, όπως εν προκειμένω οι όμιλοι Giant και Jinshan, υφίσταται πάντοτε κίνδυνος καταστρατηγήσεως αν συνδεδεμένη οντότητα επιτυγχάνει χαμηλότερο δασμό αντιντάμπινγκ από άλλη οντότητα του ιδίου ομίλου. Επομένως, η επιχειρηματολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περί του υποθετικού κινδύνου καταστρατηγήσεως μεταξύ μη συνδεδεμένων επιχειρήσεων είναι θεμελιωδώς ελαττωματική και ενέχει πλάνη περί το δίκαιο. Επομένως, ο προβληματισμός των θεσμικών οργάνων όσον αφορά την καταστρατήγηση από συνδεδεμένες εταιρίες στην παρούσα υπόθεση είναι δικαιολογημένος. Εξάλλου, οι παραπομπές του Γενικού Δικαστηρίου στις αποφάσεις του Οργάνου Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ είναι αλυσιτελείς.

101. Τρίτον και τέλος, η EBMA προβάλλει ότι δεν αποκλείεται ότι οι όμιλοι Giant και Jinshan ήσαν συνδεδεμένοι κατά την περίοδο της έρευνας κατά τρόπο που υπερβαίνει όσα προκύπτουν από τις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια για τις εταιρίες του ομίλου Giant και από τις ενοποιημένες καταστάσεις της Jinshan.

102. Καταρχάς, το Συμβούλιο συντάσσεται με αυτόν τον λόγο αναιρέσεως. Εν συνεχεία, προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Συναφώς, παρατηρεί ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, στοιχείο ε′, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως μπορεί να υφίσταται στην περίπτωση εξαγωγών από χώρα που δεν έχει οικονομία της αγοράς, όπως η Κίνα. Το ενδεχόμενο αυτό προβλέπεται από τον βασικό κανονισμό σε περίπτωση κρατικής παρεμβάσεως. Περί αυτού πρόκειται όσον αφορά τον όμιλο Giant, εφόσον, κατά τη διάρκεια της κρίσιμης χρονικής περιόδου, η Κινεζική Κυβέρνηση κατείχε το 33,13 % της Jinshan, πληροφορία η οποία, άλλωστε, δεν ανακοινώθηκε από τον όμιλο Giant κατά την έρευνα. Ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 5, στοιχείο ε′, του εν λόγω κανονισμού, μνημονεύθηκε στην αιτιολογική σκέψη 114 του επίδικου κανονισμού.

38 Σκέψεις 83 και 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και εκθέσεις του Οργάνου Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ που παρατίθενται σε αυτή.

39 Σκέψεις 85 έως 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

40 Βλ. σημείο 32 των παρουσών προτάσεων.

103. Η Giant προβάλλει κατ' αρχάς ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, διότι όπως και ο πρώτος και ο δεύτερος, αφορά, κατά τη γνώμη της, την εκτίμηση πραγματικών περιστατικών, η οποία δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αναιρέσεως. Επικουρικώς, η Giant υποστηρίζει ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως δεν είναι βάσιμος.

2. Εκτίμηση

104. Πρέπει κατ' αρχάς να εξετασθεί, υπό το πρίσμα της παρατεθείσας στο σημείο 40 των παρουσών προτάσεων νομολογίας, η ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε η Giant ως προς τον τρίτο λόγο αναιρέσεως της EBMA.

105. Συναφώς, εκτιμώ ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι δύο πρώτες αιτιάσεις, που συνοψίσθηκαν στα σημεία 99 και 100 των παρουσών προτάσεων, θέτουν νομικά ζητήματα τα οποία το Δικαστήριο μπορεί να κρίνει στο πλαίσιο αναιρέσεως. Πράγματι, οι δύο αυτές αιτιάσεις αμφισβητούν δύο νομικές προκείμενες της συλλογιστικής του Γενικού Δικαστηρίου. Η δεύτερη αιτίαση σκοπεί επίσης στην αμφισβήτηση της λυσιτέλειας των αναφορών, που περιέχονται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στην πρακτική λήψεως αποφάσεων του Οργάνου Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ.

106. Αντιθέτως, η τρίτη αιτίαση, που συνοψίζεται στο σημείο 101 των παρουσών προτάσεων, σκοπεί στην αμφισβήτηση της διαπιστώσεως των πραγματικών περιστατικών, που περιέχεται στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η κοινοπραξία GP συνιστούσε τον μοναδικό υφιστάμενο σύνδεσμο μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan. Η αιτίαση αυτή πρέπει επομένως να κριθεί απαράδεκτη.

107. Επί της ουσίας, παρατηρώ, κατ' αρχάς, ότι η πρώτη αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στην εσφαλμένη προκείμενη ότι η υπόθεση αφορούσε τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής πρέπει να απορριφθεί υπό το πρίσμα όσων εξέθεσα στα σημεία 64 έως 67 των παρουσών προτάσεων. Πράγματι, από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η εν λόγω προκείμενη πρόταση συλλογισμού δεν είναι εσφαλμένη.

108. Κατά τα λοιπά, διαπιστώνω ότι, με την επιχειρηματολογία της, η EBMA δεν θέτει πραγματικά υπό αμφισβήτηση τη διαπίστωση στη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, βάσει των στοιχείων που εκτίθενται στις επόμενες σκέψεις 86 έως 88, ότι, *εν πάση περιπτώσει*, οι πληροφορίες τις οποίες είχαν στη διάθεσή τους τα θεσμικά όργανα *κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού* ήσαν επαρκείς για να συναχθεί η απουσία κινδύνου καταστρατηγήσεως μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan. Συγκεκριμένα, η EBMA δεν αμφισβητεί, επί της ουσίας, τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η απεμπλοκή της Giant από την GP μπορούσε να εξαλείψει την ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου καταστρατηγήσεως.

109. Η διαπίστωση αυτή όμως αρκεί αφεαυτής προς θεμελίωση της κρίσεως, η οποία περιέχεται στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εν προκειμένω, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεσθεί κίνδυνο καταστρατηγήσεως για να δικαιολογήσει την άρνηση εφαρμογής ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ στην Giant.

110. Συνεπώς, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι εκτιμήσεις των σκέψεων 82 έως 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι εσφαλμένες, η κρίση της σκέψεως 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως παραμένει ορθή. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα που αφορούν τις σκέψεις αυτές πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να θεωρηθούν αλυσιτελή.

111. Τέλος, όσον αφορά την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου που συνοψίζεται στο σημείο 102 των παρουσών προτάσεων, υπενθυμίζεται ότι από τον συνδυασμό των άρθρων 172, 174 και 178, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας προκύπτει ότι το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως κατά το άρθρο 172 του Κανονισμού αυτού δεν μπορεί να έχει ως αντικείμενο την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως για λόγους διαφορετικούς και

αυτοτελείς σε σχέση με αυτούς που προβάλλονται με την αίτηση αναιρέσεως, δεδομένου ότι τέτοιοι λόγοι μπορούν να προβληθούν μόνον στο πλαίσιο ανταναιρέσεως [41].

112. Πλην όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η EBMA ουδέποτε προέβαλε παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, εκτιμώ ότι ο λόγος τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο με το υπόμνημά του επί της αιτήσεως αναιρέσεως συνιστά διαφορετικό και αυτοτελή λόγο αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο οποίος πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος.

113. Εν πάση περιπτώσει, φρονώ ότι ο λόγος αυτός είναι επίσης αβάσιμος. Πράγματι, το Συμβούλιο δεν μπορεί εγκύρως να προβάλει την παράβαση διατάξεως –του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού– η οποία, όπως δέχθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου [42], δεν εφαρμόσθηκε εν προκειμένω, όσον αφορά την Giant. Επιπλέον, η επίκληση της αιτιολογικής σκέψεως 114 του επίδικου κανονισμού είναι προδήλως άσχετη, δεδομένου ότι η αιτιολογική αυτή σκέψη περιορίζεται αποκλειστικώς στη μνεία των ουσιωδών διατάξεων του βασικού κανονισμού.

114. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, κατά τη γνώμη μου, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως της EBMA πρέπει επίσης να απορριφθεί και ότι, κατά συνέπεια, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

VII. Πρόταση

115. Κατόπιν των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως

2) Καταδικάζει την European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), πέραν των δικαστικών της εξόδων, στα δικαστικά έξοδα της Giant (China) Co. Ltd.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

41 Βλ., συναφώς, αποφάσεις της 10ης Νοεμβρίου 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital κατά Επιτροπής (C-449/14 P, EU:C:2016:848, σκέψεις 97 έως 102), και της 30ής Μαΐου 2017, Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου (C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψεις 20 έως 22).

42 Βλ. σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.